

Beszámoló ez elmúlt évekről

(Elhangzott a 2017. április 21-én (pénteken) 15 órakor kezdődő
ünnepi közgyűlésen a Városháza Dísztermében)

Tisztelt Egyesületi Tagok! Kedves Városvédő Társaim! Tisztelt Vendégeink!

Az elnökség nevében szeretettel köszöntöm én is minden kedves vendégünket, tagtársunkat, egyesületünk ünnepi közgyűlésén.

Öröm számunkra, hogy jelenlétükkel megtisztelték ünnepségünket városunk vezetői, kitüntetettjei, társegyesületeink képviselői, egyesületünk alapító tagjai, és tagtársaink.

Az eltelt 30 évben nagy eredményeket értünk el, amire igazán büszkék lehetünk!

Tiszteletbeli elnökünk az alapítástól kezdve részese a munkának, nem véletlen hát, hogy az ő szájából hallhattuk a városvédők gazdag történetének első 20 évét.

Engedjék meg, hogy az elmúlt 10 évben végzett tevékenységünkről - a teljesség igénye nélkül - felsorolásszerűen beszámoljak Önöknek: (melyben segítségemre lesz Nagy Lajos alelnökünk)

A város és a tagság körében hosszú évek óta népszerű, hagyományos rendezvényeink

- a fáklyás megemlékezés
- a Műemléki Világnapi rendezvény sorozat, ahol a Gaál Kálmán díjakat is átadjuk
- a „Fogadj örökbe egy villanyoszlopot!” virágosítási akció
- az „Időutazás a gémeskút körül” hagyományőrző rendezvény
- a HO-VA-VÁR ma már Te Szedd! környezettisztasági nap
- a *Városvédő tábor*
- ezen belül a Holokauszt megemlékezés
- és a Zöld sátor a Kivilágos Kivirradtig Fesztiválon

Támogatóként és/vagy közreműködőként veszünk részt szintén évek óta

- a Dr. Balogh János Tájékológiai Konferencián
- a Nagykovácsói Hagyományőrző Bálon
- az elszármazottak találkozóin
- a Városi könyvtár szavalóversenyén
- a Horváth tanyán szervezett rendezvényeken
- a Mindenki karácsonyán
- a Hungaria Nostra és az Országos Kossuth Szövetség közgyűlésein és országos találkozóin
- valamint a partner egyesületek, civil szervezetek rendezvényein.

Hagyományos rendezvényeinken kívül sok emlékezetes rendezvényt szerveztünk

- ünnepi közgyűlést az egyesület 25 éves évfordulóján
- megemlékeztünk a Városházpalota építésének 115. évfordulójáról
- megünnepeltük a városszépítő tábor 30. születésnapját
- megszerveztük a göröngyösi, a turgonyi, a lipcsey és a csorbai tanyasi iskolások találkozóját

Megtöltöttük étellel a 2008-tól birtokba vett Piculás Civilházat is:

- Az „Ahogy tagjaink látják” kiállításorozat részeként 9 tagtársunk fotóiban gyönyörködhattünk és hamarosan a 10.-et nyitjuk meg;
- ezen kívül 5 alkalommal rendeztünk kiállítást várostörténeti képekből, Kiss Tamásra és a helyi zsidóságra emlékezve, valamint a városszépítő táborok történetét felelevenítve.
- Itt mutattuk be dr. Ducza Lajos, Vitális Sándor és Rác Lajos megjelent kiadványait;
- 33 alkalommal egyéb (családi, vagy baráti) rendezvényre került sor a székházunkban;
- és nagy örömünkre 6 egyesületi főzésen is jól éreztük magunkat.

Új értékeket hoztunk létre:

- Felújítottuk az I. és a II. világháborús emlékmű feliratozását;
- Reprodukcióval újra állítottuk a Kun-madonna szobrot a Kálvin parkban;
- Kun kaput állítottunk a Városháza parkját átszelő út végén, ami ettől kezdve – tisztelegve az 1934-ben alakult elődegyesület vezetője, Dr. Csányi József munkássága előtt - a Csányi sétány nevet viseli.
- Oroszlánrészt vállaltunk a Trianoni országzászlós emlékmű létrejöttében;
- Szervezéssel, forrásteremtéssel és sok fizikai munkával járultunk hozzá a Bárányos kút látványos és praktikus környezetének kialakításához;
- Létrehoztuk a Pásztorkodás emlékhelyét. (Gyep utca- József Attila utca kereszteződésében)

Megjelöltük emléktáblával

- Kis- és Nagy Csivag eret,
- a Bogarasi halmot,
- Magyaron a Petőfi fa, általunk nevelt és elültetett utódját,
- a Göröngyös-i,
- a Turgonyi-i,
- a Lipcsey-i,
- és a Csorba-i Elemi Népiskola egykori helyét,
- valamint felújítottuk a Marjalaka, a Kis- és Nagy Csivagér és a Turgony ősi telephely táblákat.

Emléktáblát avattunk

- a Szolnok-Debrecen vasútvonal fennállásának 150 éves és Kisújszállás-Kál-Kápolna szárnyvonal fennállásának 125 éves évfordulója alkalmából vasútállomás falán,
- Restauráltattunk egy több tucat darabra tört első világháborús emléktáblát, és elhelyeztük a zsidó temetőben. Az egykori zsinagóga épületének oldalán az épület régi képét idéző táblát avattunk, a Holokauszt emlékfal hátoldalán pedig a zsinagóga építésekor készült, megjavított emléktáblát helyeztük el,
- dr. Bárány Tibor emlékére az egykori Bárány szanatórium, ma orvosi rendelő falán is emléktáblát avattunk

Védettségi táblát helyeztünk el

- az Ábri házon, a Szabadság téri iskolán (Volt Járásbíróságon) és az orvosi rendelő falán (Volt Bárány szanatórium);
- a Takarékpénztár, Színház és Vígadó, Korona Szálló és Vendéglő épületén;
- a Gimnáziumon;
- az egykori katolikus plébánia, ma általános iskolai diákotthon épületén;
- a Petőfi Óvoda falán, a volt Szeremley házon;
- a Zöldy patikán;
- a Zeneiskola falán;
- a Városház Palota műemlék épületén;
- és a Piculás Civilházon.

Közreműködtünk

- A Jász kun huszárok emlékművének felállításában a budapesti Hadtörténeti Intézet udvarán;
- Dr Garaguly Géza főorvos és Vajda Lajos híres hipnotizőr emléktáblájának elhelyezésén és avatásán.

Kiadtuk a

- A „Több szálból font kötélen erősebb” jó gyakorlatokat bemutató kiadványunkat;
- Séták Kisújszálláson városismertető füzetet és három bővített újranyomását;
- a Kisújszállás város története a legrégebbi időktől 2012-ig című városismereti könyvet;
- a Rekviem egy közösségért könyv változatlan utánnomását;
- egy 8 darabból álló, a város értékeit bemutató képeslapsorozatot.
- Minden évben a városvédő falinaptárt és kártyanaptárunkat,
- valamint a nagysikerű „Ablakos kalácstól a Vizen kullogóig: Hagyományos sütemények Kisújszálláson” című könyvet a Városi Nyugdíjas Klub tagjainak receptjei alapján.

Támogattuk

- Bartha Júlia Nagykovács néprajzi tanulmányok és Szilágyi Miklós: Néprajzi Tanulmányok Kisújszállásról című könyvének,
- Nagy Kálmán: Családi ünnepeink, hétköznapjaink Kisújszálláson című helytörténeti kiadványának és a Városi Szülői Klub bemutatkozó kiadványának megjelentetését.
- Dr. Ducza Lajos, Gulyás Sándor és Farkas Kálmán Helytörténeti füzetekben megjelent írását, Rácz Lajos kisújszállási vonatkozású könyveinek
- valamint a református gyülekezet és templom történetének,
- és az I. világháborús emlékkönyvnek a megjelentetését.

Hozzájárultunk támogatásunkkal

- a Szökőkút felújításához, melyhez 2 millió forintot gyűjtöttünk,
- az I. világháborús szobor felújításához (87.000,-),
- a Kiss Tamás szobor elkészítéséhez (77.000,-),
- és a Bagamér szobor talapzatán lévő ismertető tábla elkészítéséhez.

Közben folyamatosan

- gondozzuk a pedagógus és katonasírokat, a zsidó temetőt, virágosítunk, fát ültetünk, parlagfű mentesítünk, idegenvezetünk a városban, részt veszünk a városi kalendárium szerkesztésében, egyesületi kirándulásokat szervezünk.

A Piculás Civilházat is szépítjük lehetőségeinkhez mérten:

- A „Több szálból font kötél erősebb” pályázat keretében teljes felújításával,
- Riasztó rendszer kiépítésével,
- cserépkályha építésével,
- bográcsozó hely kialakításával,
- a vizesblokk modernizálásával,
- a kapuk és kerítések felújításával
- bocskai köves bejáró és kerékpártároló készítésével,
- a külső raktár téglaburkolásával, és vonóvasas megerősítésével,
- hirdető szekrény készítésével,
- új függönytartók és függönyök vásárlásával,
- a melléképület külső vakolási, ereszdeszkázat készítési, ajtó javítási és festés-mázolási munkálatainak elvégzésével,
- valamint a NYITOK tanulási központ működtetésével,
- és a Kulturális közfoglalkoztatott program keretében alkalmazottak felvételével, már ötödik alkalommal.

Vásároltunk

- pályázatoknak köszönhetően hangosítást, 3db laptop; 3db asztali számítógép, 1 db projektor, 1 db scanner, új bútorokat valamint prezentációs és kommunikációs eszközöket, köztük fényképezőgépet, digitális kamerát, színes nyomtatót,
- egy ponyvás személygépkocsi-utánfutót
- és egy 6x3-as alumínium vázas, összecusukható oldalfalas sátrat, ezzel is bővítve lehetőségeinket

A számok tükrében történő visszatekintés és a mellettük elhangzó adatok csak meg tudják erősíteni a korábban elhangzott állítást: eredményes éveket zártunk. Összehasonlításként néhány adatot mondanék a pénzeszközök állásáról a ciklus induló évéből és a tavalyi év végi elszámolásból:

2007-ben 3.968.237,- kezdtünk 5.738.237,- bevétellel és 5.242.000,- kiadási oldallal terveztünk.

2016-ban 6.921.925,- kezdtünk 6.180.000,- bevételi és 6.180.000,- kiadási oldallal terveztünk.

Az egyesület vagyona a számviteli beszámoló alapján 2017.01.01-én 7.359.676,-

Ahogy a számok mutatják, talán az egyesület gazdálkodása szempontjából is a legeredményesebb éveire emlékezünk most.

Az eltelt időszakban tagjaink közül sajnos egyre többen mentek el a minden élők útján. Ennek ellenére taglétszámunk - köszönhetően az új belépőknek - a 2007. évi 124-ről emelkedett, és az elmúlt 5 évben 148 - 153 tag között mozgott.

Egyesületünknek jelenleg 145 fő magánszemély és 3 jogi személyiségű tagja van.

Az 1987-ben létrehozott egyesület vezetésének célja az volt, hogy elősegítsék a település történeti, építészeti, természeti értékeinek megóvását, védelmét, a város szépítését, továbbfejlesztését. Ápolják a lakóhely hagyományait, a környezeti kultúra és igényesség kialakítását, erősítsék a városhoz való kötődést. Tömörítsék azokat a lakosokat, kollektívákat, akik önzetlen munkájukkal készek a célok érdekében tevékenykedni. Elődeink vállalt feladatukat maradéktalanul megvalósították.

Eredményes, fejlődő egyesületet örököltünk. Természetesen mi, mai városvédők (szerencsére nagyrészt az alapítókkal együtt) ezeket az értékvédő, értékteremtő munkákat azóta is folytatjuk.

Fontosnak tartjuk a város lakóinak, partnereinknek véleményét, naprakész tájékoztatását: rendszeresen készít rendezvényeinkről, munkásságunkról riportot, tudósítást a városi TV, beszámolunk tevékenységünkről az önkormányzati hírújságban, a honlapunkon, kiadványokat készítünk. Mindent megteszünk tehát, mindenhol ott vagyunk, mindenkinek segítünk, ha azzal városunk, Kisújszállás szépülését, értékeinek megtartását, hírének öregbítését szolgáljuk.

Kedves Vendégeink! 30 év Nagy Idő!

Életük során - ki többször, ki kevesebbszer - számvetést készítünk. Különösen akkor, ha változás következik be, vagy egy-egy hosszabb szakasz lezárul. Ezt tesszük ma mi is, egyesületünk újjáalakulásának 30. évfordulóján.

Sok kérdés merül fel ilyenkor. Vajon tettünk le valamit az asztalra? Amit létrehoztunk, hasznos volt a közösségünknek? Vajon tettünk egyáltalán valamit? Ha igen akkor milyen pozitív, vagy negatív hatást gyakoroltunk környezetünkre? Vajon tovább viszi valaki a munkánkat és változatlanul fennmarad egyesületünk, ha már mi nem tudunk tevékenykedni?

A kérdésekre lehet számadatokkal, kimutatásokkal, feljegyzésekkel válaszolni, mint ahogy, a beszámolóim elején meg is tettem, de ez nem ad választ teljeskörűen a kérdésekre.

A száraz tényeken felül talán a legfontosabb, hogy minden egyesületi tag egymás tiszteletben tartásával, elfogadásával önzetlenül tevékenykedik az alapszabályban lefektetett célok megvalósításáért, vallási és politikai hovatartozást félretéve.

Sokfélék vagyunk. Vannak közöttünk kétkezi munkások, kiváló szakemberek, asztalosok, lakatosok, kőművesek, szakácsok, könyvelők, jogászok, pedagógusok, mérnökök és még hosszasan sorolhatnám a különböző szakképzéssel rendelkező tagjainkat. Ezekben az eltérő végzettséggel és érdeklődési körrel rendelkező emberekben mégis van valami közös, ami összekovácsolja őket. **A cél az:** Tenni szeretett városunkért, melynek elérésében ki-ki a maga módján vesz részt.

Mert: *...szívükben ... kiváltságos helyet foglal el, a város*". (Csukás István. Rigmus Két hangra)

Nem az a közös cél, hogy pusztán összejárjunk és jól érezzük magunkat, - pedig ez sem lenne kevés, - hanem az, hogy tegyünk valami hasznosat közösségünkért, városunkért, legyen az akár látszatra csekélynek mondható (egy kis hulladék-, parlagfű gyűjtés, padjavítás, vagy egy cikk), vagy jelentősnek minősíthető rendezvény (gémeskutas, kiállítások), alkotás (szobor, könyv).

Fontos, hogy tagjaink hisznek a közös munka eredményességében, mert már többször megtapasztalták milyen jó is együtt dolgozni a kitűzött cél elérése érdekében. Jó érzés látni, hogy munkánk által hogyan épül, szépül, színesedik városunk. Külön öröm, ha ez a tevékenységünk egybe esik a város sikeres időszakával, vagy éppen egyik mozgatórugója a város sikerességének. Így méltán érezhetjük azt, hogy a város által kapott elismerésekben a kezünk munkája, a mi körünk kopása is benne van, legyen az akár kulturális, természeti, vagy éppen építészeti díj.

De szinte semmit sem teszünk egyedül... Nagyot változott a világ.

Az utóbbi években az összefogás más civil szervezetekkel, a kapcsolatok építése, új, egyre szerteágazóbb ismeretségi, együttműködési kör kialakítása elengedhetetlen feltétele az egyesület sikeres működésének, fejlődésének. Bizton állítjuk: minden siker az összefogás erejében rejlik. Egyformán igaz ez az egyesületi tagokkal, az önkormányzattal, a városi civil szervezetekkel, intézményekkel, vállalkozókkal, magánszemélyekkel és a vidéki városvédő egyesületekkel való összefogás esetében is. Egymás nélkül nem, vagy csak nagyon nehezen boldogulnánk. Az egyesület „maroknyi” elnöksége hiába ötletelne, állítaná össze az éves program- és munkatervet nagyon okosan, precízen, ha nem lenne az a 150 főnyi tagság, aki bármilyen kicsi segítséget adva, meg ne valósítaná azt. De kevés a tagság munkája is, ha nem segítenek a vállalkozók, akár anyagi, akár eszköz, vagy kétékezi támogatással, ha az intézmények nem biztosítják a helyszínt, ha a többi civil saját tudását, tevékenységét, erősségét nem teszi hozzá az aktuális rendezvényhez, a munkához.

És hogyan is haladhatnánk előre, hogyan is hozhatnánk létre merőben új dolgokat, ha nem ismernénk meg a többi városvédő egyesület tevékenységét, ötleteit, jó gyakorlatát? Ha nem vennénk részt az országos találkozók, közgyűléseken, ahol megosztjuk egymással jó és rossz tapasztalatainkat és ahonnan mindig feltöltődve, számtalan ötlettel, újdonsággal térünk haza. És persze a jó érzéssel, hogy mi is adtunk, mi is segítettünk.

Öröm, hogy a kisúji városvédők büszkék arra, hogy ennek az egyesületnek a tagjai. Büszkék, hogy kezünk munkája nyomán szépül, csinosodik városunk, hogy egyre színvonalasabb, több embert vonzó rendezvényt szervezünk együtt. Érezzük a város lakóinak elismerését, dicsérik, segítik munkánkat.

Talán mindennél többet mond, amit mások mondanak rólunk, ezek közül most, Zsemberi István városunk főépítészenek szavait idézem a Kalendáriumból:

„Szerencsés körülménynek tartom, hogy jól szervezett, lelkes és koncepciószerű Városvédő és -Széplő egyesület működik Kisújszálláson....”

Büszkék vagyunk rá, hogy a város vezetése mindig elismerte és segítette az egyesület tevékenységét (2002-ben Pro Urbe díjjal is) és hogy országosan is rangos díjak elnyerői lettünk: (Podmaniczky díjak), 2007-ben pedig (a Településrendezési és Vidékfejlesztési Minisztérium) Kós Károly díjat kaptunk munkánk elismeréseként.

Egyesületünk sikeres működéséhez elengedhetetlen tehát az összefogás, az együttműködés. Legalább ilyen fontos azonban az anyagi források előteremtése, hiszen az egyesületben végzett szerteágazó feladatok megvalósításához – mint tudjuk - rengeteg pénzre van szükség. Segít a tagság, az önkormányzat, a támogatóink, de elsősorban a pályázatoknak köszönhetjük az utóbbi években elért eredményeink nagy részét.

Minden lehetőséget megragadunk és erre biztatunk mindenkit. Megtalálni, tartalommal megtölteni, megvalósítani és elszámolni egy pályázatot persze óriási munka és hatalmas felelősség. De kellő odafigyeléssel egyáltalán nem lehetetlen. A várható eredmény pedig mindig nagyon ösztönző. Régi, merész ötleteinket valósíthatjuk meg önmagunk, városuk és annak lakosai meglegedésére. (Mint ahogy ebben az évben terveink szerint Gaál Kálmán mellszobrának felállítását.)

Büszkén mondhatjuk, hogy mi városvédők az évek alatt számtalan értéket teremtettünk. Úgy érzem, megháláltuk az önkormányzat és a támogatók bizalmát. Az általuk nyújtott segítséget megsokszorozva, erkölcsi értelemben szinte mérhetetlen értékben szépítettük, gazdagítottuk szeretett városunkat. Bízunk benne, hogy a kiérdemelt bizalmat töretlenül tudhatjuk magunk mellett, az elkövetkező évek munkája során is.

Visszatekintünk a mai délutánon, de gondolunk a jövőre is. Határozottak a céljaink, tisztában vagyunk erőnkkel, reálisan és okosan tervezünk, a megvalósításhoz van anyagi és szellemi muníciónk, vagy meg fogjuk tudni teremteni azt. Erőnket közösségünk összetartó ereje adja. Ez az összetartó erő nemcsak közös szándékunkban, hanem közös élményeinkben is gyökerezik: mindabban, amit az elmúlt harminc esztendőben elértünk, megvalósítottunk, és amelyekről mai ünnepi délutánunk szól képekben és szavakban.

Csukás István gondolata – úgy érzem – hűen tükrözi egyesületünk célját, elmúlt évekbeli munkáját: „Megőriztük a régit, és megújultunk az időben, ahogy kell.” Maradjunk ezen az ösvényen szeretett városunk, Kisújszállás értékeinek megőrzése és gyarapítása érdekében.

Kívánom, váljon egyesületünk és annak minden tagja számára emlékezetes, szép ünnepé a mai program, amely új lendületet ad értékes, hittel és örömmel végzett városvédő és -szépítő munkánknak.

Befejezésül engedjék meg, hogy az elnökség nevében megköszönjem valamennyi egyesületi tag önzetlen munkáját, Kisújszállás Város Önkormányzata, az egyéni támogatók, a partner közösségek, szervezetek és intézmények támogatását, segítő tevékenységét.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Kisújszállás, 2017. április 20.

Tatár Zoltán
elnök